

คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่
องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ
Life Quality of people in the Area of
Pong Nok Subdistrict Administrative Organization,
Thep Sathit District, Chaiyaphum Province

ณริญลักษณ์ พันธุ์สวัสดิ์¹ และ ชัยนันท์ธรรณ ขาวงาม²

Narinluck Pansawat and Chainanthorn Khawngarm

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนกอำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประชากร คือ ประชาชนจาก 15 หมู่บ้าน จำนวน 12,094 คน ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนกอำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 387 คน เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนครราชสีมา

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์ที่ปรึกษา สาขารัฐศาสตร วิทยาลัยนครราชสีมา

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (แบบ Independent samples) การทดสอบค่าเอฟ (one-way ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า

1. คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอสทิต จังหวัดชัยภูมิ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านเศรษฐกิจและสังคม รองลงมา คือด้านสุขภาพร่างกาย ด้านสภาพแวดล้อม และด้านสุขภาพจิตใจตามลำดับ

2. ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอสทิต จังหวัดชัยภูมิ ที่มีเพศ ระดับการศึกษาและอาชีพต่างกัน พบว่ามีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: คุณภาพชีวิต , ประชาชน, องค์การบริหารส่วนตำบล

Abstract

The research purposes were to study and to compare the life quality of people in the area of Pong Nok Subdistrict Administrative Organization, Thap Sathit District, Chaiyaphum Province; classified by the personal factors. The population was the 12,094 people from 15 villages in the area of Pong Nok Subdistrict Administrative Organization, Thap Sathit District, Chaiyaphum Province; the sample group was the 387 people. The research instrument was the estimate rating scale

questionnaire. The data analysis statistics were the percentage, mean, standard deviation, t-test (Independent samples) and F-test (one-way ANOVA).

The research findings were:

1. The life quality of people in the area of Pong Nok Subdistrict Administrative Organization, Thep Sathit District, Chaiyaphum Province found the overall was at high level; the highest aspect was the economic and social aspect, followed by the physical health aspect, the environment aspect, and the mental health aspect, respectively.

2. The people in the area of Pong Nok Subdistrict Administrative Organization, Thep Sathit District, Chaiyaphum Province with different gender, education levels, and occupation found the life quality did not different.

Keywords: life quality, people, Subdistrict Administr

บทนำ

ทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาประเทศ การส่งเสริม สนับสนุน ให้ประชาชน มีชีวิตที่ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นทางด้านวัตถุ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เพื่ออำนวยความสะดวกสบายในชีวิตแก่ประชาชน พลเมือง รวมถึงการส่งเสริมทางด้านร่างกาย และสภาพจิตใจ ต่างก็เป็นประเด็นที่มุ่งส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งสิ้น การตื่นตัวในการศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชนมีมานานหลังจากที่มีการแพร่ขยายในประเทศทางตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสหรัฐอเมริกาและแคนาดาไปสู่นานาชาติทั่วโลก เป็นการยืนยันถึงความสำคัญและความจำเป็นของการศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชน อันจะนำไปสู่แนวทางในการปรับปรุงหรือวางแผนนโยบายของประเทศ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในประเทศ สำหรับประเทศที่กำลังพัฒนาอย่างประเทศไทยได้เล็งเห็นความสำคัญของมนุษย์หรือคนในสังคมเป็นหลัก ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2558- 2562) มีแนวทางการพัฒนาบนพื้นฐานของการให้ คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา และได้กำหนดวิสัยทัศน์ว่า “ มุ่งพัฒนาสู่สังคมที่เข้มแข็ง และมีศักยภาพเพื่อความอยู่ดีมีสุขของคนไทยที่ยั่งยืน” และได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การวิจัยเพื่อการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา การพัฒนาคุณภาพชีวิตมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพื่อให้สามารถพัฒนาตนเองและสังคมไปสู่เป้าหมายที่พึงปรารถนา ทั้งในส่วนบุคคล ครอบครัว จึงต้องมีการพัฒนาในด้านการศึกษา เพื่อให้มีแนวคิดเจตคติที่ดี รู้จักการบริหารตนเอง การเอื้ออาทรต่อบุคคลอื่น มีอาชีพและรายได้ที่พอเพียงต่อการดำรงชีวิต มีคุณธรรม ศีลธรรม ถ้าหากปฏิบัติได้เช่นนี้เท่ากับเป็นการยกระดับ ทั้งตนเองและสังคม ทำให้มีคุณค่า มีความเจริญงอกงาม ปัญหาต่างๆ ในสังคมลดน้อยลง เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาอาชญากรรม ปัญหามลภาวะเป็นพิษ เป็นต้น ประเทศต่างๆ จึงพยายามอย่างเต็มที่ในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพชีวิตของ

ประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้น เพื่อช่วยให้สมาชิกทุกคนในสังคมกินดีอยู่ดี มีความสุขสมบูรณ์ ประโยชน์ของการพัฒนาคุณภาพชีวิต มีดังนี้ 1) การพัฒนาคุณภาพชีวิตช่วยให้บุคคลสามารถดำเนิน ชีวิตอยู่ในสังคมโดยมีแนวทางในการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้สังคมมีความสงบสุขไปด้วย 2) การพัฒนาคุณภาพชีวิต กระตุ้นให้บุคคลและสังคมเกิดความกระตือรือร้นคิดที่จะปรับปรุงตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นอยู่เสมอ 3) การพัฒนาคุณภาพชีวิตทำให้บุคคลรู้จักใช้ปัญญา มีเหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม หลักการบริหาร เพื่อมาแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองและสังคม 4) การพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้บุคคลและสังคมอยู่ร่วมกันด้วยความสมานฉันท์ ช่วยลดปัญหาความขัดแย้ง และปัญหาสังคม 5) การพัฒนาคุณภาพชีวิตทำให้บุคคลและสังคม ที่มีความรู้ความเข้าใจอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เกิดความร่วมมือร่วมใจ ในการส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยมที่ดีงามให้เกิดขึ้นในสังคม ดังจะเห็นได้ว่าหากคนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้มีคุณภาพที่ดี ย่อมนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุดหน้าก้าวไกลขึ้น (สำราญ จูช่วย, 2554 : 17)

จากการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ ที่ได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน มุ่งเน้นการบริการ โดยยึดความพึงพอใจสูงสุดของประชาชนเป็นสำคัญ ด้วยการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วม ทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของท้องถิ่นที่แท้จริง และทำให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อสามารถตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ จึงเกิดเวทีประชาคมเพื่อค้นหาปัญหา เปิดเผยข้อมูลและการระดมรวบรวมความคิดเห็นเพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหา ร่วมกันของคนในชุมชน จากการประชุมปรึกษาหารือจึงได้ทำให้ทราบถึงปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมที่เป็นเรื่องเร่งด่วน ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน สังคม หมู่บ้านและปัญหาด้านอื่นๆ จึงได้เกิดโครงการต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านต่างๆ โดยเลือกบ้านโป่งนก หมู่ 1 ซึ่งอยู่ในเขต

พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก เป็นแห่งแรกที่ทำเป็นตัวอย่างในการแก้ไขปัญหา และริเริ่มโครงการที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ ทำให้เกิดโครงการมากมายที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน เช่น โครงการถนนสะอาด โครงการนำบ้านน้อมอง โครงการอบรมวิชาชีพการเกษตร โครงการให้ความรู้ในการคัดแยกขยะ และโครงการชุมชนปลอดขยะ ผนวกกับชาวบ้านส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม รองลงมาได้แก่ ด้านพานิชยกรรม และเลี้ยงสัตว์ สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นภูเขาล้อมรอบ ทั้งทางสังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และการบริหารจัดการที่มีผลต่อทิศทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล โป่งนก อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา ผลการศึกษาจะใช้เป็นแนวทางในพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานในการศึกษา

1. ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา ที่มีเพศต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน
2. ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน
3. ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา ที่มีอาชีพต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

1. ขอบเขตในด้านเนื้อหา เป็นการศึกษามากรอบแนวคิดของการศึกษา คือ คุณภาพชีวิตประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านร่างกาย 2) ด้านจิตใจ 3) ด้านสัมพันธภาพทางสังคม 4) ด้านสิ่งแวดล้อม

2. ขอบเขตในด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรใช้ในการศึกษา ได้แก่ประชาชนจาก 15 หมู่บ้าน จำนวนประชากร 12,094 คน จำแนกเป็นเพศชาย 6,168 คน เพศหญิง 5,926 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การคำนวณสูตรของ ทาโรยามาเน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 387 คน

3. ขอบเขตในด้านพื้นที่ การศึกษาครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะในเขตพื้นที่พื้นที่ในการศึกษาครั้งนี้ คือ พื้นที่ในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ 15 หมู่บ้าน

4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และอาชีพของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสุขภาพร่างกาย 2) ด้านจิตใจ 3) ด้านสัมพันธภาพทางสังคม และ 4) ด้านสิ่งแวดล้อม

5. ขอบเขตในระยษะด้านเวลา

ตั้งแต่ เดือน สิงหาคม 2565 ถึงเดือน ตุลาคม พ.ศ. 2565

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ได้ข้อมูลระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ
2. ผลการศึกษาจะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ ต่อไป

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของคุณภาพชีวิต

UNESCO (1993 : 40, อ้างถึงใน ชุมพร ฉ่าแสง และคณะ, 2555 : 4) ได้นิยามคุณภาพชีวิต หมายถึง ระดับความเป็นอยู่ที่ดีของสังคม และระดับความพึงพอใจ ในความต้องการส่วนหนึ่งของมนุษย์ ดังนั้น คุณภาพชีวิตจึงเป็นระดับของการมีชีวิตที่ดี มีความสุข ความพึงพอใจ ในชีวิต และสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับความอยู่ในการดำเนินชีวิตของปัจเจกบุคคลในสังคม WHO (1998 : 17, อ้างถึงใน ทิพย์วัลย์ เรืองขจร, 2554 : 15) ให้ความหมายว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง การรับรู้หรือความเข้าใจของปัจเจกบุคคลที่มีต่อสถานภาพชีวิตของตนเอง ตามบริบทของวัฒนธรรมและค่านิยมที่ใช้ชีวิตอยู่และสัมพันธ์กับเป้าประสงค์ ความคาดหวัง มาตรฐาน และความกังวลสนใจที่มีต่อสิ่งต่างๆ คุณภาพชีวิตเป็นมโนคติที่มีขอบเขตกว้างขวางครอบคลุม เรื่องต่างๆ ที่สลับซับซ้อน ได้แก่ สุขภาพทางกาย สภาวะทางจิต ระดับความเป็นตัวของตัวเอง ความสัมพันธ์ต่างๆ ทางสังคม ความเชื่อส่วนบุคคล และสัมพันธ์ภาพที่มีต่อสิ่งแวดล้อม

Padilla and Grant (1985 : 45-60, อ้างถึงใน รัตนาวดี จูทยานนท์, 2545 : 10) ได้กล่าวถึง คุณภาพชีวิตว่าเป็นการรับรู้ความพึงพอใจในชีวิตที่เปลี่ยนแปลงได้ตามภาวะสุขภาพ โดยวัดจากความสามารถในการทำงานที่ต่างๆ ของร่างกายทัศนคติของตนเองต่อสุขภาพความพอใจในชีวิต และความรู้สึกว่าตนเองได้รับการ

ช่วยเหลือจากสังคม ซึ่งคำว่า คุณภาพชีวิตนั้น เป็นชื่อใหม่ของความดั้งเดิม (Old Notion) ซึ่งเรียกกว้างๆ ว่าการเป็นอยู่ที่ดี (Well-being) คือ การเป็นอยู่ที่ดีของตนเองและสิ่งแวดล้อมตามสภาพทั่วไป ในด้านส่วนบุคคล คุณภาพชีวิตจะแสดงออกในรูปของความต้องการ (Want) เมื่อได้รับการตอบสนองแล้วทำให้บุคคลนั้นๆ มีความสุข หรือความพึงพอใจ แต่ในทางสังคมและสภาพแวดล้อมการมีชีวิตอย่างมีคุณภาพต้องไม่เป็นภาระหรือก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม (Nicholas Bennet (1975 : 1, อ้างถึงใน จักรี สว่างไพร, 2525 : 6) ได้อธิบายถึง ชีวิตที่มีคุณภาพแทนคุณภาพชีวิต โดยกล่าวว่า คนที่แตกต่างกันทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ย่อมให้ความหมายคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน ไม่มีวิธีการตายตัวใดๆ ที่จะวัดคุณภาพชีวิตของบุคคล Nicholus Bennet จึงได้แบ่งชีวิตที่มีคุณภาพออกเป็น 2 ระดับ

1. ระยะแรก เกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ ความจำเป็นพื้นฐาน อาหาร ที่อยู่อาศัย เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม สุขภาพ มีความมั่นคง และอิสระจากความไม่ถูกต้อง

2. ระดับสอง เกี่ยวข้องกับความต้องการซึ่งเป็นที่ยอมรับของแต่ละบุคคล เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 มีค่านิยมที่เหมาะสมกลมกลืนกับสังคม วัฒนธรรม การเมือง และสิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ เป็นสิ่งที่ซึ่งแต่ละบุคคลสามารถใช้เป็นรากฐานการตัดสินใจอันสำคัญของชีวิต

2.2 มีความสมดุลระหว่างความปรารถนาและความเป็นไปได้ที่จะบรรลุถึงความปรารถนา

2.3 การมีจุดมุ่งหมายในชีวิต

Sharma (1975 : 4, อ้างถึงใน จักรี สว่างไพร, 2525 : 7) ได้เสนอความหมายของคุณภาพชีวิตไว้ว่า คุณภาพชีวิตเป็นความคิดรวบยอดที่ซับซ้อน เป็นทั้งความพึงพอใจ อันเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านจิตใจ และด้านสังคมในระดับจุลภาพและมหภาค

Berghom and Others (1981 : 66, อ้างถึงใน เบญจวรรณ คุณรัตนารณ, 2540 : 20) ได้กล่าวถึง คุณภาพชีวิต คือ การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับการดำรงชีวิตในปัจจุบันตามองค์ประกอบที่เป็นตัวบ่งชี้ต่างๆ

Yong and Longman (1983 : 43, อ้างถึงใน สุณี เวชประสิทธิ์, 2540 : 23) กล่าวว่า คุณภาพชีวิตเป็นระดับความพึงพอใจในชีวิตปัจจุบันเกิดขึ้นจากการรับรู้ของแต่ละบุคคล

Ferrans (1990 : 15-21, อ้างถึงใน กฤษฎากมล ชื่นอิม, 2555 : 30) คุณภาพชีวิต หมายถึง ความรู้สึกเป็นปกติสุข (Sense of Well-being) ของบุคคลซึ่งเป็นผลต่อความรู้พึงพอใจแต่ละด้านของชีวิตที่มีความสำคัญต่อบุคคลนั้นๆ

ความสำคัญของคุณภาพชีวิต

ศูนย์ประสานงานการพัฒนาชนบทแห่งชาติ (2532 : 19, อ้างถึงใน วราพรณ ลิ้น, 2551 : 11) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของคุณภาพชีวิตว่า คุณภาพชีวิตที่ดีนับเป็นสิ่งสำคัญและเป็นจุดหมายปลายทางของบุคคล ชุมชนและประเทศชาติโดยส่วนรวม ประเทศใดหากประชากรในชาติโดยส่วนรวมด้อยคุณภาพ แม้ว่าประเทศนั้นจะมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์สักเพียงใด ก็ไม่อาจทำให้ประเทศชาตินั้นเจริญและพัฒนาให้เท่าทันหรือเท่าเทียมกับประเทศที่มีประชากรที่มีคุณภาพได้ คุณภาพของประชากรจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญและชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศใดจะเจริญก้าวหน้ากว่าอีกประเทศ ดังเช่น ประเทศญี่ปุ่น หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สภาพบ้านเมืองได้รับผลของสงคราม แต่ด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของประชากรญี่ปุ่น ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา จึงทำให้ประเทศญี่ปุ่นยกฐานะเป็นประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมได้อย่างรวดเร็ว

องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต

Wallace (1974 : 6, อ้างถึงใน ทรงศักดิ์ ทองพันธ์, 2555 : 9) กล่าวเกี่ยวกับองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตว่า หมายถึง องค์ประกอบทั้งหลายที่ให้ความพึงพอใจ

(Satisfaction) แก่บุคคลทั้งทางด้านร่างกาย (Physical) และจิตใจ (Psychological) ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

Ferrel (1995, อ้างถึงใน พัทธี หล้าแหล่ง, 2556 : 9) ได้สรุปถึง องค์ประกอบ คุณภาพชีวิตไว้ 4 ด้าน คือ

1. ความผาสุกด้านร่างกาย (Physical Well-being) เป็นความสุขของบุคคล ในการควบคุมหรือบรรเทาความเจ็บป่วยและคงไว้ซึ่งการทำหน้าที่ของร่างกาย
2. ความผาสุกด้านจิตใจ (Psychological Well-being) เป็นการเผชิญต่อ ความรู้สึกเจ็บป่วยของบุคคล เช่น ความเครียด ความรู้สึกกลัว ความวิตกกังวล
3. ความผาสุกด้านวิญญาณ (Spiritual Well-being) ได้แก่ ความหวัง และความเชื่อในด้านศาสนา
4. ความผาสุกด้านสังคม (Social Well-being) เป็นความรู้สึกของบุคคลต่อ สิ่งแวดล้อมและบทบาทในสังคม

ซาน (Zhan, 1992, อ้างถึงใน พัทธี หล้าแหล่ง, 2556 : 10) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของคุณภาพเกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคลโดยบุคคล สามารถรู้และ ประเมินได้ด้วยตนเอง ซึ่งมีองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความพึงพอใจในชีวิต (Life Satisfaction) เป็นการรับรู้ในสิ่งที่ตน เป็นอยู่ ได้แก่ ความพึงพอใจในสภาพความเป็นอยู่ สภาพแวดล้อม และการดำเนิน ชีวิต
2. ด้านอัตมโนทัศน์ (Self Concept) เป็นความรู้สึกหรือความคิดเห็นที่มีต่อ ตนเอง การยอมรับและการรับรู้ถึงคุณค่าของตนเอง รวมถึงภาพลักษณ์ของตน
3. ด้านสุขภาพและการทำงานของร่างกาย (Health and Functioning) เป็นการรับรู้เกี่ยวกับความสามารถด้านร่างกาย สุขภาพ และการปฏิบัติกิจวัตร ประจำวัน
4. ด้านสังคมและเศรษฐกิจ (Socioeconomic) เป็นการรับรู้ถึงความพึง พอใจ ในด้านสังคมทั่วไป รวมถึง รายได้ อาชีพ และการศึกษา

Campbell (1972 : 51, อ้างถึงใน ธนิตำ ชีร์ตัน, 2554 : 12) ได้เสนอว่า องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต มีทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านกายภาพ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านมลภาวะ ความหนาแน่นของประชากรและสภาพที่อยู่อาศัย
2. ด้านสังคม ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และความมั่นคงของครอบครัว
3. ด้านจิตวิทยา ประกอบด้วย ปัจจัยด้านความพึงพอใจ ความสำเร็จ ความผิดหวังและความคับข้องในชีวิต

Liu (1975 : 12, อ้างถึงใน จักรี สว่างไพร, 2552 : 23) ได้อธิบายถึง องค์ประกอบของคุณภาพชีวิตว่า คุณภาพชีวิตมีองค์ประกอบปัจจัย 2 ด้าน คือ ด้านจิตวิสัย หรือด้านจิตวิทยา ได้แก่ อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับความเชื่อ และค่านิยมของบุคคล ส่วนด้านที่สอง คือ ด้านวัตถุวิสัย ได้แก่ สภาพแวดล้อมของบุคคลในด้านต่างๆ เช่น สังคม การเมือง เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมทั่วไป ซึ่งองค์ประกอบนี้เป็นองค์ประกอบที่สามารถวัดค่าของการมีคุณภาพชีวิตได้ชัดเจนแน่นอนกว่า องค์ประกอบด้านจิตวิสัย เพราะเป็นองค์ประกอบเชิงปริมาณ

Power, Bullinger and WHOQOL Group (2002 : 18, อ้างถึงใน ชุมพร น้าแสง และคณะ, 2555 : 6) กล่าวถึง เครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อ ฉบับภาษาไทย (WHOQOL-BREF-THAI) ได้พัฒนาเครื่องมือวัดคุณภาพชีวิต ด้วยการทบทวนแนวคิดของคุณภาพชีวิต และศึกษาเชิงคุณภาพเพื่อกำหนด องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต WHOQOL-BREF-THAI ประกอบด้วย ข้อคำถาม 2 ชนิด คือ แบบภาวะวิสัย (Perceived Objective) และอัตวิสัย (Self-report Subjective) จะประกอบด้วย องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสุขภาพกาย (Physical Domain) คือ การรับรู้สภาพทางด้านร่างกายของบุคคล ซึ่งมีผลต่อชีวิตประจำวัน เช่น การรับรู้สภาพความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย การรับรู้ถึงความรู้สึก สุขสบาย ไม่มีความเจ็บปวด การรับรู้ถึงความสามารถ

ที่จะจัดการกับความเจ็บปวดทางร่างกายได้ การรับรู้ถึงผลกำลังในการดำเนินชีวิตประจำวัน การรับรู้ถึงความเป็นอิสระที่ไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น การรับรู้ถึงความสามารถในการเคลื่อนไหวของตน การรับรู้ถึงความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตน การรับรู้ถึงความสามารถในการทำงาน การรับรู้ว่าคุณไม่จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น หรือการรักษาทางการแพทย์ อื่นๆ เป็นต้น

2. ด้านจิตใจ (Psychological Domain) คือ การรับรู้สภาพทางจิตใจของตนเอง เช่น การรับรู้ความรู้สึกทางบวกที่บุคคลมีต่อตนเอง การรับรู้ภาพลักษณ์ของตนเอง การรับรู้ถึงความรู้สึก ภาคภูมิใจในตนเอง การรับรู้ถึงความมั่นใจในตนเอง การรับรู้ถึงความคิด ความจำ สมาธิ การตัดสินใจ และความสามารถ ในการเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ของตน การรับรู้ถึงความสามารถในการจัดการกับความเครียด หรือกังวล การรับรู้เกี่ยวกับความเชื่อต่างๆ ของตน ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น การรับรู้ถึงความเชื่อด้านวิญญาณ ศาสนา การให้ความหมายของชีวิต และความเชื่ออื่นๆ ที่มีผลในทางที่ดีต่อการดำเนินชีวิต มีผลต่อการเอาชนะอุปสรรค เป็นต้น

3. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (Social Relationships) คือ การรับรู้เรื่องความสัมพันธ์ของตนกับบุคคลอื่น การรับรู้ถึงการที่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นในสังคม การรับรู้ว่าคุณได้เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่นในสังคมด้วย รวมทั้งการรับรู้ในเรื่องอารมณ์ทางเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์

4. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) คือ การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น การรับรู้ว่าคุณมีชีวิตอยู่อย่างอิสระ ไม่ถูกกักขัง มีความปลอดภัยและมั่นคงในชีวิต การรับรู้ว่าคุณได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ดี ปราศจากมลพิษต่างๆ การคมนาคมสะดวก มีแหล่งประโยชน์ ด้านการเงิน สถานบริการทางสุขภาพและสังคมสงเคราะห์ การรับรู้ว่าคุณมีโอกาสที่จะได้รับข่าวสาร หรือฝึกฝนทักษะต่างๆ การรับรู้ว่าคุณได้มีกิจกรรมสันทนาการ และมีกิจกรรมในเวลาว่าง เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปความสำคัญของคุณภาพชีวิต คือ คุณภาพชีวิตที่ดีนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งผลไม่ใช่เฉพาะแต่เพียงตัวบุคคล หากแต่ยังส่งผลไปถึงประเทศชาติ การมีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งทางด้าน ร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา เมื่อมีคุณภาพชีวิตที่ดี ย่อมทำให้สังคมและประเทศชาติ ดียิ่งขึ้นไปด้วย

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ ประชากรที่ศึกษา คือ ประชาชนจาก 15 หมู่บ้าน จำนวน 12,094 คน แยกเป็นเพศชาย 6,168 คน เพศหญิง 5,926 คน และมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ 1) อายุ 20 ปีขึ้นไป แต่ไม่เกิน 65 ปี 2) ที่อาศัยอยู่ในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ มาไม่น้อยกว่า 10 ปี ขึ้นไป กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชากรในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ จาก 15 หมู่บ้าน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง 387 คน โดยใช้สูตรคำนวณของ ทาโร ยามาเน่ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test แบบ Independent samples) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test-one way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe')

สรุปผลการศึกษา

ผลการวิเคราะห์คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล โป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ สรุปดังนี้

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก ในภาพรวมและรายด้าน ดังตารางที่ 1

ตารางที่1.

คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก	ระดับคุณภาพชีวิต			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
1. ด้านสุขภาพร่างกาย	4.27	1.014	มาก	2
2. ด้านสุขภาพจิตใจ	4.20	.908	มาก	4
3. ด้านเศรษฐกิจและทางสังคม	4.30	.759	มาก	1
4. ด้านสภาพแวดล้อม	4.27	1.004	มาก	2
รวม	4.26	.488	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =4.26) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านเศรษฐกิจและทางสังคม ($\bar{X}$ =4.30) รองลงมา คือ ด้านสุขภาพร่างกาย ด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{X}$ =4.27) และด้านสุขภาพจิตใจ ($\bar{X}$ =4.20) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ดังนี้

1. ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ ที่มีเพศต่างกัน คุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกัน

2. ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน คุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกัน

3. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน คุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

การศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ ผู้ศึกษาอภิปรายผลการของศึกษา ดังนี้

1. คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของนิรันดร์ แซ่แต้. (2555: บทคัดย่อ) ศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนโชคดี เทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษา พบว่า ประการที่หนึ่ง ภาพรวมระดับคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก โดยระดับคุณภาพชีวิตด้านสังคมมีระดับสูงสุด รองลงมาคือ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ และด้านสุขภาพ ตามลำดับ และสอดคล้องกับการศึกษาของปกรณ์ วามวานิชย์. (2555 : บทคัดย่อ) ศึกษา คุณภาพชีวิตของประชาชน กรณีศึกษาตำบลวารินหาราบ และตำบลแสนสุขอำเภวารินหาราบ จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษา พบว่า ภาพรวม คุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก โดยระดับคุณภาพชีวิต

ด้านสังคมมีระดับสูงสุด รองลงมาคือ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ และด้านสุขภาพอนามัยตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งอรุณ ละคาม (2557: บทคัดย่อ) ศึกษาแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตในครัวเรือนตำบลลาพยนต์ อำเภอ

ตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์ ผลการศึกษา พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน รายละเอียดแต่ละด้านอภิปรายผล ดังนี้

1.1 ด้านสุขภาพร่างกาย คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอกงเทพสิทธิ์ จังหวัดชัยภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ นางสาวปรานทิพย์ ภักดีศรีไพรวัลย์ (2559 : บทคัดย่อ) การศึกษาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนบ้านแสนตอ หมู่ 11 ตำบลท่าผา อำเภอกะคา จังหวัดลำปาง โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน และ ศึกษาการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ทั้งหมดจำนวน 201 คน ผลการศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับคุณภาพชีวิตดีมากทุกด้าน ดังนี้ ด้านสุขภาพร่างกาย อยู่ในระดับดีมาก ลำดับแรก รองลงมาได้แก่ ด้านจิตใจ ด้านสัมพันธภาพทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ

1.2 ด้านสุขภาพจิตใจ คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอกงเทพสิทธิ์ จังหวัดชัยภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ ธนยุทธ บุตรแสนคม (2556 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตเป็นคำร้อยละจากแต่ละข้อ และยังมีการศึกษาเชิงปริมาณเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต โดยมองคุณภาพชีวิตเป็นตัวแปรอิสระที่นำไปสู่การมีพฤติกรรมหรือตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น การตัดสินใจย้ายถิ่น เป็นต้น

1.3 ด้านเศรษฐกิจและทางสังคม คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอกงเทพสิทธิ์ จังหวัดชัยภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ ปกรณ์ สุขธรรมนิยม (2560 : บทคัดย่อ)

ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษา พบว่า ประการที่หนึ่ง ภาพรวมระดับคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง โดยระดับคุณภาพชีวิตด้านสังคมมีระดับสูงสุด รองลงมาคือ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ และด้านสุขภาพ ตามลำดับ

1.4 ด้านสภาพแวดล้อม คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของภารดี ผ่องวิไลย (2557 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านหัวถนน หมู่ที่ 1 ตำบลหัวถนน อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ ผลการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

2. ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ มีดังนี้

2.1 ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ ที่มีเพศต่างกัน มีคุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ปกรณ์ สุขธรรมนิยม (2560 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่า เมื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตตามตัวแปรซึ่งจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ฐานะทางครอบครัว สมาชิกในครอบครัว และอาชีพ พบว่า โดยรวมคุณภาพชีวิตของประชาชน ไม่แตกต่างกัน

2.2 ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่าง แต่คุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ปกรณ์ สุขธรรมนิยม (2560 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง

คุณภาพชีวิตของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่า เมื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตตามตัวแปรซึ่งจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ฐานะทางครอบครัว สมาชิกใน ครอบครัว และอาชีพ พบว่า โดยรวมคุณภาพชีวิตของประชาชนไม่แตกต่างกัน

2.3 ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ ที่มีอาชีพต่างกัน แต่คุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ ปกรณ์ สุขธรรมนิยม (2560 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่า เมื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตตามตัวแปรซึ่งจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ฐานะทางครอบครัว สมาชิกใน ครอบครัว และอาชีพ พบว่า โดยรวมคุณภาพชีวิตของประชาชนไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ด้านสุขภาพร่างกาย องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ ควรมีการประชาสัมพันธ์ แจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดูแลด้าน สาธารณสุขมูลฐานแก่ ประชาชนให้มากยิ่งขึ้น

1.2 ด้านสุขภาพจิตใจ องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแล และมีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายให้กับ ประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

1.3 ด้านเศรษฐกิจและทางสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ ควรมีการส่งเสริม ด้านต่างๆ ที่ให้ประชาชนมีรายได้มากขึ้น

เช่น จัดตั้งกลุ่มแม่บ้านเพื่อผลิตสินค้าไว้จำหน่ายในหมู่บ้านและชุมชน

1.4 ด้านสภาพแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ ควรมีเจ้าหน้าที่ดูแลในเรื่องการจัดการสภาพแวดล้อมในชุมชนอย่าทั่วถึง เช่น มลพิษทางอากาศ ทางรถยนต์ และอื่นๆ

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ

2.2 ควรศึกษาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ

2.3 ควรศึกษาทัศนคติ ต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ ทั้งนี้ เพื่อนำผลการศึกษามาปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนต่อไป

บรรณานุกรม

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2554). พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550. กรุงเทพฯ: สำนักการพิมพ์

นิรันดร์ แซ่แต้. (2555). คุณภาพชีวิตของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนโชคดี

เทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ).

มหาวิทยาลัยบูรพา, คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ การเมืองและการบริหารจัดการ.

นิศารัตน์ ศิลปะเดช. (2554). ประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ: พิธีกรรมการพิมพ์.

เบญจวรรณ คุณรัตนารณ์. (2555). คุณภาพชีวิตของสตรีวัยหมดประจำเดือนใน เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหิดล, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาการพยาบาลแม่และเด็ก.

ปกรณ วามวานิชย์. (2555). คุณภาพชีวิตของประชาชน กรณีศึกษาตำบลวารินราชมงคล และ ตำบลแสนสุขอำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขารัฐประศาสนศาสตร์.

ปกรณ สุขธรรมนิยม. (2560). คุณภาพชีวิตของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขต เทศบาลเมืองแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่นคง มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภารดี ผ่องวิไล. (2555). แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้าน หัวถนน หมู่ที่ 1ตำบลหัวถนน อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, สาขา ยุทธศาสตร์การพัฒนา.

เยาวลักษณ์ กลิ่นหอม. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตและความ เข้มแข็งในการมองโลก ของสมาชิกครอบครัวผู้ป่วยจิตเภท. (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะพยาบาลศาสตร์, สาขา สุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช.

รัตนาวดี จุฑะยานนท์. (2555). คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยโรคเบาหวาน: กรณีศึกษา โรงพยาบาลนครชัยศรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย ศิลปากร, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาการคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุข.

รุ่งอรุณ ละคาม. (2557). แนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตในครัวเรือนตำบลลา พยนต์ อำเภอตากฟ้าจังหวัดนครสวรรค์. (วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาวิชาการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต).

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะพยาบาลศาสตร์.

สุวัฒน์ มหัตนรินทร์กุล และคณะ. (2540). เปรียบเทียบแบบวัดคุณภาพชีวิตของ
องค์การอนามัยโลกทุก 100 ตัวชี้วัด และ 26 ตัวชี้วัด โรงพยาบาลสวน
ปรุง จังหวัดเชียงใหม่. วารสารกรมสุขภาพจิต, 4-15.